

Lackfi János

A szupermarket bárdjai

Kiss Rómeó igazgató
Suhan Mercedesén:
Hadd lám, úgymond, milyen pöpec
Üzletlánc az enyém!

Van rugalmas munkaidő?
Van-e méltó bérezés?
Használt-e az átszervezés:
A pajzson nincs-e rés?

S az ódzkodó sok dolgozó,
Tán engedelmesebb,
Mióta csak kirúgtanak,
És nem is keveset?

Uram, a biznisz prosperál,
Tudod, hogy nyersz, ha mersz:
De ma gáz e látogatás,
Elcseszett ez a perc.

Az ódzkodó sok dolgozó
Elvan, mint a befőtt,
Örül, hogy lyuk van, már ahol...
S hogy orra be se nőtt.

Kiss Rómeó igazgató
Gördül Mercedesén:
Szürkell a táj, a szmog szítál:
A market csicsa fény!

A horgasi kanyar után,
Kocka terpeszkedik,
Homlokán színarany betűk
A bosszt süvegelik.

Van kaviár, pezsgő, homár:
Prémium árukat
Az ódzkodó sok dolgozó
Most láncban adogat.

Terülj-terülj asztal kerül,
Ragyog az iroda,
A kincseket, mik nincsenek,
Csak öntik be oda.

Frissárusok, kiskeresek,
Nincs ünnepi beszéd?
Itt a góré, ki fogja most
Összeszedni eszét?

Látok homárt meg kaviárt,
Kinn a polc mind üres,
De azt hiszem, sumákol itt
Sok patkány HR-es!

Vevőszolgós kikent-kifent
Urak, ez itt kevés!
Ki zengi már, hogy zsírkirály
Volt az átszervezés?

Asszisztensek, menedzserek
Összenéznek nagyon:
Magasfesztkóval melyikük
Vágja magát agyon?

Perzsel a hó, a lihegő
Légkondit hallani.
Feláll egy osztályvezető,
A Jógyerek Lali.

„Uram, napi átlag fogyás
Tekintetében épp
Jól állunk, és megfelelő
A kartonmennység.

De nincs jövő, csak órjító
Központi akarat,
És kinn hever sok jó haver,
Már a hidak alatt.

Lázban feküdt a gyermekük,
Kivették a szabit,
Mindegy, mi jár törvény szerint,
Élni sem szabad itt.”

Hú, ez para, Che Guevara!
Kifakad Rómeó.
A vevőszolgost kéretem,
Szépen adjad, tesó!

„Camembert-ünk lágyabb nekünk
Mint a langy fuvalom,
Mi vagyunk a művelt nyugat
A magyar ugaron!

Van vállalati etikánk,
Retyóban, odakint,
Törölhet vele dolgozó
S vevő kedve szerint!”

Ez mind aradi vértanú?
Nyafogja Rómeó.
A laza dirit játszani
Elég ótvar melő...

„Ez szinte fáj, e kupleráj!
A HR-es rikolt,
Itt egy se hős, próbaidős
Zombikkal megy a bolt!

Ömlesztve itt, akár a sitt,
Az emberállomány,
Mit ér, hogy a kassza kövér,
Ha az imidzs sovány!”

Na, álljon meg a gyászmenet!
Rómeó bepipul,
Ez görényől, kipucolom,
De irgalmatlanul!

Átszervezés, hasít a kés,
Nem marad kő kövön,
Harakiri, ha a diri
Horgosra beköszön.

Kiss Rómeó igazgató
Dönget Mercedesén:
Vérző konyak az alkonyat,
Vérzik a króm, a fém!

Ötszázat is kirúgatott,
Pénztárost, öröket,
Árufeltöltőt, öltönyöst:
Kell egy kezdő löket.

Na, na, mi van?... Pirosban áll
A nyalka Mercedes,
Hajléktalan odabiceg:
Mi a fenét keres?

Mért kocogtat az ablakon?
És honnan ismerős?
Klímád baró, na, Rómeó,
Dőlj hátra hát, te hős!

Na, na, mi van?... Megint piros?
Veszek egy repülőt!
Hány ismerős hajléktalan!
Húzzunk már, mielőtt...

Sofőr rémülten hátranéz,
Tajtékzik Rómeó,
Míg kocogtat az üvegen
Az ötszáz csólakó.

Ágnes asszony a konyhában

Ágnes asszony a konyhában
Gyúrkod finom húspogácsát,
Tiszta húsból, jó színhúsból,
Fűszerezi: ott kinn várják.
Ó, isteni grillkaja készül!

Bezörget a pénzes postás:
Ágnes, jönnek a vendégek?
„Tegye csak le, kezem véres,
Ne tartson fel, sosem végzek!”
Ó, isteni grillkaja készül!

A szomszédok kajabáznak:
Lesz kóstoló? Lagzi készül?
„Sütni fogunk a szabadban,
Bélám hoz bort a pincébül!”
Ó, isteni grillkaja készül!

Jön a rendőr: Ágnes asszony,
Joga van hallgatni, kérem!
„Főzök, biztos úr, egy kávé,
Csak meggyúrom az ebédem.”
Ó, isteni grillkaja készül!

A fogdában csupa néember,
Mind povedál, egy se bűnös,
Ágnes asszony kezét gyúrja,
Még jó, hogy a hűtő hűvös.
Ó, isteni grillkaja készül!

Szegény Ágnes, hogyha kérdik,
Csak rákezd: a darált hús...
Lányok jönnek, lányok mennek,
Ördög tudja, tíz, talán húsz.
Ó, isteni grillkaja készül!

Ám alighogy szemét hunyja,
A darált húst látja újra,
Gyúrja, mint a Vörös-tengert,
Csupa vérmaszat az ujja.
Ó, isteni grillkaja készül!

Látogatja az ügyvédje,
Nem sokat szed ki belőle,
Csak hogy sec-pec hazamenne,
Húsz vendéget vár időre.
Ó, isteni grillkaja készül!

Sminkjét kicsit rendbe hozza,
Nem remeg a keze, lássák,
Félreértés lesz ez, őt meg
Kötelezi a barátság.

Ó, isteni grillkaja készül!

Hogy belép, néz rá unottan
Csapzott hölgy egy rongy talárban,
Gépiesen elmotyogja,
Hogy ellene milyen vád van.

Ó, isteni grillkaja készül!

„Paragrafus, ilyen törvény,
Bekezdése, folyó évi,
Élettársa bevallotta,
Emberölés, egy rendbéli.”

Ó, isteni grillkaja készül!

„Terhelő bizonyítékok,
Helye van föllebbezésnek,
Életfogytig letöltendő.”
Tibor a padlóra réved.

Ó, isteni grillkaja készül!

Ágnes asszony bölint gyorsan,
Mandzsettáját gyúrja mindig,
Az a hús romlandó, kérem,
Vendéget fogadni illik.

Ó, isteni grillkaja készül!

Emberölés, ezt nem érti,
A pincébe ment le Béla,
Tibor utána lopóval,
Ugye, a hús, az meg néma...

Ó, isteni grillkaja készül!

Hogy itten ő nem maradhat,
Logikusan magyarázza,
Az a vājling véres massa
Otthon a hűtőbe zárva.

Ó, isteni grillkaja készül!

„Hol kap házi húst manapság?
Minden csupa E meg hormon!
Ezt a Tiborral daráltuk,
Pogácsává kell sodornom.”

Ó, isteni grillkaja készül!

„Jönnek barátok, vendégek,
Azok egy percet se késnek,
Bor lefejtve vár palackban,
Mennie kell a sütésnek!”

Ó, isteni grillkaja készül!

Kék szemébe néz a bíró,
Látja, hogy az hűvös, tiszta,
Sarkkörök jeges teléig
Lehet benne hullni vissza.

Ó, isteni grillkaja készül!

„Hagyjuk házi őrizetben,
A börtönben helyhiány van,
Egy csipogó a lábára,
El lehet engedni bátran.”

Ó, isteni grillkaja készül!

Ágnes asszony a konyhában
Húsból emberarcot formáz,
Szakasztott, akár a Béla,
Akit meg elnyelt a kórház.

Ó, isteni grillkaja készül!

Gyurmáz húsból angyalkákat,
Piramist és elefántot,
Kacarász is, ennél klasszabb
Kerti partit mondd, ki látott?

Ó, isteni grillkaja készül!

Átnézi a meghívókat,
Szárason tartja a gyújtóst,
A büdös húst kóstolgatja.
Túl fűszeres? Talán túl sós?

Ó, isteni grillkaja készül!

Holdvilágos éjszakában
Emberhús sül a parázson,
Ágnes asszony haja lángol,
Kutya vonít, mintha nyárson.

Ó, isteni grillkaja készül!